

”Te maan nöyrät, etsikää Herraa”

Vaikka Jeesus onkin ennustanut, että alkavana lopunaikana sodat, kulkutaudit, nälänhätä ja maanjäristykset tulevat lisääntyvässä määrin koettelemaan maailmaamme, kysellemme: Voisiko terrorin, sodan ja katastrofien vyöryä vielä edes hieman pidättää? Onko ylipäänsä minkäänlaista turvaa aikamme lisääntyvässä kaaoksessa? On olemassa yksi turva, jonka tosin saavutamme vain tiellä, joka ei näytä kovinkaan suositulta.

Miettiessämme, mikä on kaiken pahan juuri, törmäämme sielunvihollisen ensimmäiselle ihmiselle asettamaan kysymykseen: ”Onko Jumala todella sanonut?” Näin alkoi epäily Jumalan Sanan horjumatonta totuutta ja Hänen rakkauden suunnitelmiaan kohtaan. Käärmeen tarjous: ”teistä tulee Jumalan kaltaisia” herätti kapinan ja vaatimuksen tulla riippumattomaksi. Tämä taas johti itsensä korottamiseen ja sen myötä syvään lankeemukseen, luopumukseen Jumalasta. Olemme kaikki kenties enemmän kuin koskaan ennen saaneet tartunnan tästä tuhoisasta synninmyrkystä – yhtä hyvin kirkossa kuin maailmassa. Usein emme edes huomaa sitä, koska se kuuluu normaaliin elämäämme. Äiti Basilea kirjoitti vuonna 1990:

Tämä perisynti kukisti Luciferin, ja siksi se pyrkii kukistamaan meidätkin. Saavuttaakseen tämän päämäärän meidän aikakaudellamme sielunvihollinen viettelee ihmisiä itsensä korottamiseen, itsensä lunastamiseen, itsensä toteuttamiseen, itsemääräämiseen, riippumattomuuteen ja kapinaan. Lapsesta pitäen auktoriteetteja vastaan asennoituva, itsestään määräävä ihminen, jonka ei enää tarvitse nöyryä kenenkään eikä minkään edessä ja joka ajattelee ja toimii oman tahtonsa mukaan, leimaa pitkälle yhteiskuntaamme. Mutta juuri kapinamieli jokaista auktoriteettia vastaan häiritsee normaalia rakkauden suhdetta vanhempien ja lasten, ohjaajien ja ohjattavien välillä. Nykyään pyritään siihen, että lapset hallitsevat vanhempiaan. Sen, joka tarvitsee ohjausta, tulee itse olla johtaja.

Ei ole enää käsitteitä *hyvä* ja *paha*, kuten myös sana *synti* on poistettu. Koska ihminen on kaiken mitta, hän määrää, saako lapsi syntyä vai abortoidaanko hänet. Hän ratkaisee, solmiiko hän parisuhteen samaa vai eri sukupuolta olevan kanssa – avioliitossa vai sen ulkopuolella – ja hän määrää, milloin ja miten hän haluaa kuolla armomurhaan. Tieteellinen suuruudenhulluus geeniteknologiassa työskentelee tuotakseen ”huippuuhmisen”.

Kuitenkin ”Herran Sebaotin päivä kohtaa kaikkea ylpeää ja korskeaa,

kaikkea ylhäistä, niin että se painuu maahan. Silloin ihmisten ylpeys masentuu, ja miesten korskeus painuu maahan. Sinä päivänä Herra yksin on ylhäinen, kun hän nousee järkyttämään maata” (ks. Jes. 2:12,17,21).

Edelleen Jesajan kirjassa sanotaan (13:11), että Herra on painava maahan myös väkivaltaisten ylpeyden. Kaikkiialla maailmassa hallitsee väkivalta. Väkivallattomuutta julistetaan mutta harjoitetaan väkivaltaa.

Tänään meille kuuluu Sefanjan sana (2:3): ”mutta te maan nöyrät, jotka noudatatte Herran oikeutta, etsikää Herraa. Etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä, niin te ehkä löydätte suojan Herran vihan päivänä.”

Mikä siis toisi meille pelastuksen? Jos kuuluisimme nöyriin, sillä vain ”nöyrille Jumala antaa armon” (1. Piet.5:5).

Mitään ei liene harvemmassa kuin nöyriä ihmisiä. Valitettavasti näin on myös nimenomaan meidän kristittyjen keskuudessa, vaikka sydämeltään lempeä ja nöyrä Herramme ja Mestarimme neuvoo meitä oppimaan Hänestä (Matt. 11:29). Ja meidän on mahdollista oppia, koska Jeesus lunasti meidät katkeralla ristinkuolemallaan, niin että meistäkin voi tulla nöyriä ja lempeitä. Mutta jokainen, joka on tietoisesti lähtenyt seuraamaan Jeesusta, tietää, että se merkitsee hellittämätöntä hengellistä taistelua.

Nöyräksi ei voi tulla tyhjiössä. Opimme nöyryyttä, jos suostumme konkreettisiin nöyryytyksiin ja olemme valmiit kärsimään vääryyttä. Tosin ”vanha Aatamimme” nousee kapinaan, ja siitä tulee suorastaan kekseliäs löytämään kaikki mahdolliset keinot, miten voisimme välttyä tältä prosessilta. Se puolustautuu ”viimeiseen hengenvetoon saakka”, ellemme uskossa Jeesuksen lunastusvoimaan ristiinnaulitse ylpeyttämme (Gal. 5:24). Vain tällainen usko ja rakkaus tänään koko maailman edessä niin nöyryytettyyn Herramme auttaa meitä murtamaan nämä ylpeyden linnoitukset.

Herra lupaa (Jes. 57:15): ”Minä asun korkeudessa ja pyhydessä, mutta myös murtuneiden ja nöyriä luona.” Se tarkoittaa, ettei Hän voi asua itsetyytyväisen kristillisyyden keskellä. Hän asuu vain aivan alhaalla. Mutta jos Hän asuu luonamme, mikä voisi meitä sitten enää vahingoittaa?

Nöyrä sydämen asenne antaa meille suuren arvovallan, ja sillä on vaikutus ympäristöömme politiikkaa myöten, sillä se on helvetille kauhistus. Siksi tahdomme asettua päättäväisesti niiden rinnalle, joista äiti Basilea kirjoittaa:

He opettelevat nöyryyttä siinä missä muut haluavat itse määrätä. Väkivallan sijasta he valitsevat karitsantien Jeesuksen jalanjäljissä, ”jota herjattiin, mutta hän ei vastannut herjauksella, hän kärsi, mutta ei uhkailut” (1. Piet.2:23). Rakkaudesta Jeesukseen ja Hänelle uskollisina he ovat valmiit seuraamaan Jeesusta ristintiellä. He suostuvat mielellään kantamaan Jeesuksen heille antaman ristin: kärsimykset, kurituksen ja raskaatkin elämänvaiheet. He nöyrtyvät Jumalan tahtoon, vaikka eivät aina voikaan sitä käsittää: ”Isäni, en ymmärrä Sinua, mutta luotan rakkauteesi.”

Luottamus Jumalaan suurimmassakin ahdistuksessa ja Hänelle antautunut tahto yhdistää heidät rakkauden sitein Jumalaan. Näin heillä on kaikissa kärsimyksissä syvä rauha, he ovat vahvoja ja voittamattomia, myös vainoissa, joita Herran omat joutuvat yhä enemmän kokemaan pimeyden voimien edetessä. Heitä koskee Jeesuksen sana, ettei opetuslapsi ole opettajaansa ylempi eikä palvelija isäntäänsä (Matt. 10:24). Tästä he ovat vakuuttuneita, vaikka heidän kunniansa vedettäisiin lokaan.

Kolme miestä tulisessa uunissa voivat olla meille esikuvana (Dan. 3). Nämä olivat valmiit kuolemaan, kun oli kysymys Jumalan kunniaista.

”Jumala, jota me palvelemme, pystyy pelastamaan meidät tulisesta uunista, ja hän voi pelastaa meidät myös sinun käsistäsi, kuningas. Ja vaikka niin ei kävisikään, kuningas, saat olla varma siitä, että sinun jumaliasi me emme palvele ja sitä kultaista patsasta, jonka olet pystyttänyt, me emme kumarra” (Dan. 3:17-18).

Herra lupaa niille, jotka luottavat Häneen ja pelkäävät Hänen nimeään:

”He ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen, minun omaisuuteni. Ja minä olen heille laupias, niin kuin mies on laupias pojallensa, joka häntä palvelee” (Mal. 3:17).

Voisiko Herramme rakkaus olla suurempi? Hän on luvannut pitää meistä huolen myös tulevana vaikeina aikoina.

Raamatun lainaukset Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyttöön ottaman suomennoksen mukaan (Tekijänoikeudet: Kirkon keskusrahasto) tai vuoden 1938 Kirkkoraamatun mukaan.

© Verlag Evangelische Marienschwesternschaft, 2002, P.O.B. 13 01 29, 64241 Darmstadt, Saksa
Suomessa: Evankeliset Mariasisaret, Lapinjärvi